

overwegingen van de Ondernemingskamer niet van een onjuiste rechtsopvatting getuigen en niet onbegrijpelijk zijn.

R.F. en E.W.

3. VENNOOTSCHAPSRECHT/DROIT DES SOCIÉTÉS

*David Haex*⁶

Wetgeving/Législation

Wet van 15 januari 2014 houdende diverse bepalingen inzake Kmo's (BS 3 februari 2014, inwerkingtreding 13 februari 2014)

VENNOOTSCHAPPEN

Besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid – Starter BVBA

SOCIÉTÉS

Société privée à responsabilité limitée – SPRL starter

De wet voert o.a. enkele versoepelingen in voor de BVBA-Starter (S-BVBA). Uit de praktijk is gebleken dat de S-BVBA sinds haar invoering op 1 juni 2010 niet het verwachte succes heeft gekend. De bedoeling van de nieuwe regels bestaat erin om enkele voorwaarden te versoepelen in de hoop de S-BVBA hiermee aantrekkelijker te maken.

Het was niet mogelijk om een S-BVBA op te richten indien deze 5 of meer voltijdse werknemers zou tewerkstellen. Bovendien moest het maatschappelijk kapitaal van de S-BVBA naar minstens 18.550 EUR worden gebracht van zodra de S-BVBA 5 voltijdse werknemers tewerkstelde. Thans zal het mogelijk zijn om een S-BVBA op te richten en om het “starter”-statuut te behouden indien het aantal voltijdse werknemers 5 overstijgt.

De S-BVBA was verplicht om haar kapitaal tot 18.550 EUR te verhogen ten laatste 5 jaar na haar oprichting, waarbij het “starter”-statuut eveneens ten einde kwam. Ook die beperking in de tijd wordt nu afgeschaft.

Vlaams decreet van 22 november 2013 betreffende deugdelijk bestuur in de Vlaamse publieke sector (BS 9 januari 2014, inwerkingtreding 19 januari 2014)

VENNOOTSCHAPPEN

Publiek en administratief recht – Corporate governance

SOCIÉTÉS

Droit public et administratif – Corporate governance

Met verwijzing naar de corporate governance-codes zoals die bestaan voor genoteerde en niet-genoteerde vennootschappen heeft de Vlaamse Overheid een aantal regels van deugdelijk bestuur aangenomen. De nieuwe regels zijn dwingend, alhoewel er in verschillende gevallen uitzonderingen zijn voorzien en de Vlaamse Regering ook afwijkingen kan toestaan. Het toepassingsgebied is ruim en beslaat onder meer de verschillende departementen van de Vlaamse Overheid, de zogenaamde Intern Verzelfstandigde Agentschappen en de Extern Verzelfstandigde Agentschappen (bv. PMV, LRM, VREG, De Lijn), alsook bepaalde Vlaamse openbare instellingen en VZW's/handelsvennootschappen die deel uitmaken van de Vlaamse deelstaatoverheid.

Het zal niet verbazen dat een belangrijk deel van de nieuwe regels betrekking heeft op de vergoeding van topmanagers. Zo worden o.a. volgende maatregelen geïntroduceerd: (i) de invoering van de minister-presidentnorm (topmanagers en andere personeelsleden in de publieke sector mogen niet meer verdienen dan de minister-president van de Vlaamse Regering), (ii) verbod om de bezoldiging te betalen in aandelen of aandelenopties of aan een managementvennootschap, (iii) beperking van de vertrekpremies tot maximaal één vast jaarsalaris, (iv) strikte regels voor variabele beloning en (v) transparantie inzake lonen. Naast deze geldelijke maatregelen worden ook principes vastgelegd over de toevoeging en selectie van onafhankelijke bestuurders in de raden van bestuur van de Vlaamse overheidsbedrijven (minimum 1/3) en over belangenconflicten binnen zulke raden van bestuur. Tot slot bevat het decreet enkele generieke regels over de aanstelling van regeringscommissarissen, regeringsafgevaardigden en gemachtigden van financiën. De raden van bestuur van de betrokken Vlaamse overheidsbedrijven moeten worden aangepast bij de eerstvolgende hernieuwing van de mandaten en uiterlijk op 1 juli 2018.

Rechtspraak/Jurisprudence

Europees Hof van Justitie 19 december 2013

Zaak: C-174/12

FINANCIEEL RECHT

Financiële markten – Prospectus

DROIT FINANCIER

Marchés financiers – Prospectus

Een Oostenrijkse investeerder kocht op 7 januari 2005 aandelen van de vennootschap Immofinanz. De aankoop gebeurde op de secundaire markt, en dus niet in het kader van een uitgifte van nieuwe aandelen, via een makelaar die verbonden was met Immofinanz. Nadat de aandelen fel in waarde zijn gezakt, zoekt de investeerder verhaal bij Immofinanz. Eén van de argumenten waarop de Oostenrijker zich beroept is dat hij de betrokken aandelen heeft gekocht op basis van het op dat ogen-

⁶ Advocaat te Brussel.

blik actuele prospectus van Immofinanz. Volgens de Oostenrijker werd daarin de aankoop van de Immofinanz-aandelen als een veilige en risicoloze investering omschreven. Het prospectus bevatte evenwel onvolledige, onjuiste of bedrieglijke informatie volgens de Oostenrijkse investeerder.

Gelijkaardig aan ons artikel 61 van de prospectuswet van 16 juni 2006, bevat de Oostenrijkse wet op de kapitaalmarkten een bepaling dat de uitgevende instelling aansprakelijk is voor de door de belegger geleden schade ten gevolge van onjuiste of onvolledige informatie. Voor zover er geen sprake is van opzet is de aansprakelijkheid begrensd tot de betaalde koopprijs, te vermeerderen met kosten en interest. Op die basis vordert de Oostenrijkse investeerder bij wijze van schadevergoeding de vernietiging van de koopovereenkomst en de terugbetaling van de oorspronkelijke koopprijs in ruil voor de aandelen Immofinanz. Volgens Immofinanz is die vordering in strijd met o.a. de bepalingen tot instandhouding van het kapitaal van vennootschappen zoals vastgelegd in de Tweede Richtlijn en met de artikelen 12 en 13 van richtlijn 2009/101.

Het Hof van Justitie stelt dat de desbetreffende artikelen van de Tweede Richtlijn aldus moeten worden uitgelegd dat zij niet verhinderen dat een nationale regeling ter omzetting van de prospectus-, de transparantie- en de marktmisbruikrichtlijn bepaalt (i) dat een NV als uitgevende instelling aansprakelijk is jegens een verkrijger van aandelen van de vennootschap wegens schending van haar informatieverplichtingen en (ii) dat de betrokken vennootschap wegens die aansprakelijkheid verplicht is aan de verkrijger een met de aankoopprijs van de aandelen overeenstemmend bedrag terug te betalen en de aandelen terug te nemen.

Zulke betaling is volgens het Hof geen kapitaaluitkering in de zin van artikel 15 van de Tweede Richtlijn (*cf.* art. 617 W.Venn.) en aldus niet onderworpen aan de desbetreffende beperkingen. Een terugname van de aandelen die een investeerder koopt op basis van onjuiste informatie waarvan de verspreiding kan worden toegerekend aan de vennootschap, valt evenmin binnen het principiële verbod tot inkoop van eigen aandelen vastgelegd in artikel 18, 1. van de Tweede Richtlijn. Zulke verkrijging van eigen aandelen vloeit immers voort uit een wettelijke verplichting tot schadevergoeding. Het Hof verwijst hierbij ook naar artikel 20, 1., *sub d*) van de Tweede Richtlijn (*cf.* art. 620 W.Venn.). De beperkte mogelijkheden tot nietigverklaring van vennootschappen zoals vastgelegd in de artikelen 12 en 13 van richtlijn 2009/101 beletten evenmin dat, in de gegeven omstandigheden, een nationale regeling voorziet in de vernietiging met terugwerkende kracht van een overeenkomst tot koop van aandelen.

4. VERVOER/TRANSPORT

*Frank Stevens*⁷

Wetgeving/Législation

Wet 30 augustus 2013 houdende de Spoorcodex (BS 20 december 2013, p. 100.882)

TRANSPORT

Transport ferroviaire – Codification

VERVOER

Spoorwegvervoer – Codificatie

De Spoorcodex groepeert de diverse regelingen inzake de technische aspecten van de spoorexplotatie in België, die voordien door afzonderlijke wetten geregeld werden. Na een algemene eerste titel hebben de volgende titels betrekking op de scheiding tussen de vervoersactiviteit en het infrastructuurbeheer (2), het gebruik van de spoorweginfrastructuur (3), de exploitatieveiligheid van de spoorweginfrastructuur (4), de certificering van treinbestuurders (5), de interoperabiliteit van het spoorwegsysteem in de EU (6), de controle en inspectie van de spoorwegen (7), en ten slotte een titel met opheffings- en overgangsbepalingen (8).

Rechtspraak/Jurisprudence

Hof van Justitie 19 december 2013

Nipponkoa Insurance Co. / Inter-Zuid Transport

Zaak: C-452/12

VERVOER

Vervoer goederen over de weg – Internationaal vervoer – CMR-verdrag – Aanhangigheid- en uitvoerbaarheidsbepalingen CMR – Verhouding met verordening 44/2001 – Verklaring van rechtsprocedure – Zelfde onderwerp en zelfde oorzaak als de vordering tot vergoeding van de ladingschade

TRANSPORT

Transport par route – Transport international – Convention CMR – Dispositions CMR relatives à la litispendance et l'exécution – Lien avec le règlement 44/2001 – Procédure déclarative de droit – Même objet et même cause que l'action en indemnisation du dommage de chargement

Canon belaste Nippon Express met het vervoer van een lading producten van Nederland naar Duitsland. Nippon Express gaf de opdracht door aan Inter-Zuid Transport. De lading werd tijdens het transport gestolen. Canon stelde hierop een vordering tot schadevergoeding in lastens Nippon Express voor het Landgericht Krefeld (2007). Deze procedure werd in maart 2010 beëindigd

⁷ Advocaat te Antwerpen, docent Erasmus Universiteit Rotterdam.